

Saksen heeft te weinig bijen

Er is een tekort aan bijen in onze deelstaat, deelde de Saksische minister van milieu en landbouw mee. De sinds de 'Wende' aanhoudende achteruitgang van het aantal imkers en bijenvolken bedreigt volgens hem de verscheidenheid in de natuur en zal tot lagere opbrengsten in de landbouw leiden. De bijdrage die de honingbij aan de landbouw levert wordt in het algemeen sterk onderschat. Een goede appel- en koolzaadoogst bijvoorbeeld is sterk afhankelijk van de aanwezigheid van voldoende bestuivers.

Momenteel zijn er 3.350 Saksische imkers met in totaal ruim 33.500 volken. In 1989 waren er nog 8.926 imkers met 114.177 volken. Voor voldoende bestuiving

6 zijn in Saksen minstens 60.000 volken nodig.

■ (ADIZ 2000(7))

Bijenvrij met opgestroopte mouwen!

Zoals u ongetwijfeld weet zijn er verschillende manieren om volle honingbakken bijenvrij te krijgen. De fraaiste is die met het uitlaatbord dat je de dag voor het slingeren in de kasten plaatst. Een veel gebruikte methode is die waarbij je, na een portie rook naar binnen geblazen te hebben, de ramen een voor een boven de kast afslaat of afveegt. Deze werkwijze wordt vooral toegepast door de meer ongeduldige imker die bovendien niet opziet tegen een steekje meer of minder. (Ikzelf behoor, geloof ik, tot deze groep; maar dat terzijde). Een inventieve Duitse imker heeft daar echter nu een variant op gevonden. Hij schafte zich daarvoor zo'n langwerpige ronde flessenborstel aan met een lengte van ongeveer twintig en een doorsnede van vier tot vijf centimeter. De borstelharen mogen niet te hard zijn. Na de honingbak van onderen een beetje rook gegeven te hebben haalt hij het kantraam eruit en zet dat apart. Een eventueel moerrooster wordt verwijderd. In de open ruimte die nu ontstaat tussen de zijwand en het tweede raam veegt hij een paar keer heen en weer met de flessenborstel. De bijen vluchten onmiddellijk naar beneden. Althans volgens onze imker. U snapt hoe het verder gaat: raam twee is nu aan een kant bijenvrij en wordt tegen de zijwand geschoven zodat er weer een open veegruimte ontstaat. Vanaf nu veegt je steeds twee raamkanten tegelijk schoon. Als je de ramen er uit haalt moet je wel nog even de zijkanten van bijen ontdoen. En vergeet tenslotte vooral niet het eerste kantraam nog schoon te vegen en terug te plaatsen.

'Ik zou bij het honing oogsten nooit meer zonder die

flessenborstel kunnen', schrijft onze Duitse collega-imker enthousiast in de rubriek 'Tipps & Tricks' van de ADIZ (2000/7). Volgens de erbij geplaatste foto's doet hij dat bovendien allemaal zonder kap en met opgestroopte mouwen!

Een aardige bijencursus voor kinderen

De Schweizerische Bienen-Zeitung had het afgelopen jaar een leuke jeugdrubriek. Zo'n stuk of twaalf leerlingen van een Sekundarschule (MAVO) in Oberdiessbach volgden een imkerscursus bij de plaatselijke bijenhoudersvereniging. Maandelijks brachten enkele cursisten daarvan verslag uit in de SBZ. Het aardige daarvan was dat de kinderen dus zelf de rubriek schreven. Ze leerden er veel: raampjes draden, koninginnen merken (na oefenen met darren), Apideakastjes vullen, afleggers maken, enz. Dolle pret soms. Zo mochten ze ook eens een partij styroporkasten schilderen. Een woeste verfpakking werd het. Het resultaat zou niet misstaan in het Cobramuseum in Amstelveen. Dat bijen kunnen steken, ervoeren ze natuurlijk ook. Andrea en Nicole schreven daar onder meer het volgende over.

- Cursusleider Christoph vertelde ons dat bijen bij föhnweer prikkelbaarder zijn dan anders. Een paar van ons hebben dat ook ervaren. Rolf kreeg een steek op zijn wang, Patrick op zijn hand. Michael, die in korte broek was, kreeg toch alleen maar een steek in zijn enkel. Toen Andrea een kast opende kreeg ze een steek in haar bovenbeen. Nadat we zo met pijn en moeite de bijen verzorgd hadden schonk Therese thee en vertelde Christoph iets over allerlei bijentijdschriften. Maar toen Manfred zo'n blad uit de kist wou pakken donderde de hele boekenplank waarop die kist stond naar beneden, waarop Therese droogjes opmerkte: 'Nu is een eigen maaksel van de imkersvereniging Oberdiessbach in elkaar gestort'.- (SBZ 2000/7)

Deze sympathieke en goed opgezette bijencursus voor kinderen had zelfs ook nog een eigen e-mail-adres.